

villing, som var paa Finansloven i Aar, var, at han mente, at Postbudene fra de større Byer havde større Vanskelighed ved at komme i frisk Luft. Den højtærede Minister udtalte jo ogsaa, at man kunde vente næste Aar at faa Bevillingen forøget. Det glæder jeg mig over, men jeg vil dog bede Ministeren om allerede i Aar, saafremt der skulde være nogle af Postbudene ved de mindre Postkontorer, der særlig trænge dertil, at lade dem faa Del i denne Bevilling.

Det var ligeledes med Tilfredsstillelse, at jeg hørte den højtærede Trafikminister udtale, at Spørgsmaalet om Forlængelse af Tunnelen for gaaende Personer under Hellerup Station ikke var skrinlagt; der var Mulighed for, at dette Spørgsmaal kunde tages op til fornyet Drøftelse. Jeg haaber, at denne Drøftelse og Overvejelse maa føre til, at vi ved Hellerup ligesom ved de andre Kystbanestationer faa en Station paa hver Side af Banelegemet med Tunnel imellem.

Derimod var det ikke med samme Tilfredshed, at jeg hørte den højtærede Trafikministers Udtalelser angaaende det Spørgsmaal, jeg havde rejst om Tilintetgørelse af Ukrudtet paa Strækningerne langs Banen. Jeg havde troet, at naar jeg drog dette Spørgsmaal frem, vilde Ministeren straks derved blive opmærksom derpaa og kunne slutte sig til de Anker, jeg havde rejst. Jeg havde ikke ventet, at Ministeren vilde forsvare det, der er sket fra Trafikvæsenets Side, eller at Ministeren vilde være gaaet bort fra de Instruktions, som hans Forgænger i Embedet har givet. Jeg troede at kunne vente, at han vilde samarbejde med sin Kollega, Landbrugsministeren. Den højtærede Trafikminister udtalte imidlertid, at han fandt den Fremgangsmaade, der var fulgt, saare rimelig: man søgte først at sælge Græsningen, og naar det ikke lod sig gøre, overdrog man det til Banens Personale, for saa vidt de vilde have det, og hvis de ikke ønskede det, kunde Lodsjerne faa Lov til at slaa det. Dermed syntes Ministeren, at man havde drevet Imødekommenheden overordentlig vidt. Jeg forstaar ikke dette. Naar der paa hviler den ene Nabo en Pligt, er det dog kun et meget ringe Gran af Imødekommen at tillade den anden Nabo, som lider under de Ulemper, der paaføres ham, selv at udføre det Arbejde, som det paa hviler den første Nabo selv at udføre. Det kan ikke være Ministerens Mening, at Statsbanerne skulle have Lov til at for-

plante Ukrudtet her i Landet, eller fungere som en Planteskole for Ukrudt. Da jeg nu ser, at den højtærede Landbrugsminister er til Stede her i Aften, vil jeg rette Henvendelsen til ham og bede ham forhandle med Trafikministeren derom; thi den højtærede Landbrugsminister er jo ikke blind for, hvor stor Skade Landbruget kan have af den Fremgangsmaade, der her er fulgt.

Til Slutning vil jeg lyse efter Svar paa det sidste Spørgsmaal, jeg rejste forleden, nemlig en Henstilling til det Ministerium, som havde med Sagen at gøre, om ved Lov at søge at hæve den Baandlæggelse, der har fundet Sted fra Københavns Kommunes Side paa de Vandløb og Søarealer, der omgive København. Jeg adresserede den Dag denne Sag til den højtærede Indenrigsminister. Denne har siden underhaanden meddelt mig, at det ikke sorterer under ham. Der er adskillige af disse Sager, der egentlig kunde formodes at høre ind under Indenrigsministeren, men som paa en mærkværdig Maade ere spredte mellem de andre Ministerier. Det er vistnok den højtærede Justitsminister, der har med denne Sag at gøre, og jeg vil da vende Spørgsmaalet og Henstillingen til ham.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Maa jeg allerførst rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for det Tilsagn, han gav forleden med Hensyn til min Henstilling om Bipesten. Jeg bør tilføje, at det vil blive hilst med stor Tilfredshed og Glæde af alle Landets Biavlere.

Desværre kan jeg ikke antage, at det Svar, den højtærede Trafikminister gav paa min Henstilling angaaende en Holdeplads mellem Lundby og Vordingborg, vil blive modtaget med lige saa stor Tilfredshed af de i Sagen interesserede Beboere. Ganske vist lovede Ministeren, at de kunde faa en Holdeplads under visse Betingelser, men disse vare af en saadan Natur, at jeg godt kan forstaa, at det godt kan virke afskrækkende fra at komme med et Andragende i den Anledning. Imidlertid har jeg dog vel Ret til at opfatte Ministerens Tilsagn som et Forhandlingsgrundlag saaledes, at dersom Beboerne ville rejse Sagen paa ny og søge at faa det Løfte, som er givet dem om Oprettelse af et Billetsalgssted, forandret til Løfte om Anlæg af en Holdeplads, vil Ministeren være villig til at forhandle med dem om, hvad de skulle bidrage til Anlægget af en saadan Holdeplads.